

tekstil

TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANIDIR. YIL: 5. SAYI: 74 — 15 EYLÜL 1973

ÇUKUROVA'DA
TEKSİF
ÇÖKÜYOR

İŞÇİ SINIFI
VE
SEÇİMLER

ÜLKEMİZDE
BİR KRAL
SOFRASI

İŞÇİ ARKADAŞ

AYDA BİR SİZ BİLİNÇLİ KARDEŞLERİMİZE ULAŞTIRMAYA ÇALIŞTIĞIMIZ DERGİMİZ YURT VE DÜNYA OLAYLARINI ENGERÇEKÇİ BİR YORUMLA VERMEK GELENEĞİNİ TITIZLIKLE SÜRDÜRMEKTEDİR. DERGİMİZ TEKSTİL İŞKOLUNDAKİ İŞÇİ KARDEŞLERİMİZİN SORUNLARININ YANI SIRA GENEL OLARAK İŞÇİ SINIFIMIZIN SORUNLARINA İLİŞKİN KONULARA YER VERME ÇABASI İÇİNDEDİRLER.

BU SAYIMIZDA; ÇUKUROVA'DAKİ TEKSTİL İŞÇİLERİNİN ZORLU MÜCADELESİNE İLİŞKİN İLGİNÇ AÇIKLAMALAR, ÜLKEMİZDEKİ SOYGUN DÜZENİNİ YANSITAN MAKALE, YOKSUL HALKIMIZIN GENEL BİR SORUNU OLAN İŞSİZLİK VE PAHALILIK KONUSU, YAKLAŞAN GENEL SEÇİMLER NEDENİ İLE SİYASİ PARTİLERİN DAYANDIKLARI SINIF VE TABAKALARIN DEĞERLENDİRİLMESİ YER ALMIŞTIR.

Boncuk'ta sözleşme imzalandı

İki kez grev oylaması kazanılan iş yerinde, grev hazırlıkları yapılırken en son anda işveren isteklerimizi kabul etmek zorunda kalmıştır. Boncuk gömlekleri Koll. Şti., manifaturacılar çarşısında çalışan konfeksiyon işçilerinin sendikalaştıkları ilk iş yeridir. Bir kaç aydır sürdürülen sendikalaşma çalışmalarını dikkatle izleyen çevredeki diğer konfeksiyon işçi-

leri de sendikamıza üye olmak için çalışmalara başlamışlardır. Yapılan sözleşme ile şimdiye kadar ödenmeyen yemek, çocuk, yol parası ve diğer sosyal haklar alınmıştır. Sözleşme işçilere iyi bir ücret zammı sağlamış, işyerinde iş emniyeti garanti altına alınmıştır. Grev oylamasından sonra işten çıkarılan dört üyemiz de iş başı yapmıştır.

SİZDEN... SIZE...

Sendikamızdan Haberler

Sendikamız saflarına katılan Etel işçilerinden bir grup.

Etel Mensucat işçileri sarı sendika çemberini kırdılar

Hür mensucat sendikasının baskısı ve ilgisizliği son haddine varmıştı. Hür mensucatin, yaptığı toplu iş sözleşmesini dahi uygulamaktan aciz, pasif tutumuna üye aidatlarını yüzde ikiden yüzde üçe çıkararak tutumu da eklenince Etel işçileri çareyi sendika değiştirmekte buldu. Sarı sendika Etel işçilerinin sorunlarıyla yakından uzaktan ilgilenmiyordu. Etel işçisini, haraç verir gibi aidat veren, sorunlarına sahip çıkamayan, bilinçten yoksun sanıyorlardı.

Oysa, Etel işçisi, Teknik Boya'daki, Maltepe İplik'teki arkadaşlarının verdiği mücadele yolunu tutmakta karar kılınmıştı. Topluca «sarı» Hür Mensucat'tan istifa ettiler. Türkiye'de Tekstil İşçilerinin çıkarlarını en iyi biçimde savunduklarına inandıkları gerçek sendikaları **TEKSTİL'DE BİRLEŞTİLER.**

Yiltex'de yetkimiz kesinleşti

Topkapı Cevizlibağ'da kurulu Yiltex Mensucatta yetki alındı. Dayanışmanın örneğini veren üyelerimiz adına toplu sözleşme görüşmeleri başlamak üzeredir.

İzmir Şubemiz organizatörü KEMAL KESKİN'in kardeşi ABUZER KESKİN Almanya'da geçirdiği bir iş kazası sonucu ölmüştür. Keskin ailesine başsağlığı dileriz.

Gaziantep'te haklı istekleri için yürüyen Ali Güner işçileri.

Grevci Ali Güner işçileri yürüyüş yaptı

Gaziantep'te 14 Mayıs 1973 günü başlatılan grev baskarı ile sürmektedir. İşverenin grevi kırmak, yiğit işçilerin birliğini bozmak için başvurduğu bütün oyunlar boş çıkmıştır. Büyük bir sabır ve kararlılık içinde haklarını almak için savaştığımız üyelerimiz tam bir dayanışma içindedirler. Haklı isteklerini Gaziantep halkına duyurmak için işçiler büyük bir yürüyüş düzenlemişlerdir. Yürüyüş 21 Ağustos 1973 günü saat 17'de istasyon caddesinden başlayarak Atatürk anıtına kadar sürmüştür. Gaziantep halkının içten desteğini kazanan Ali Güner işçilerinin yürüyüşünü kalabalık bir halk topluluğu izlemiştir. Ali Güner işçileri, haklarını er-geç alacaklardır.

Leskay'da yetki alındı

Eşrefpaşa semtinde kurulu 200'e yakın işçinin çalıştığı Leskay Yün İplik Fabrikası'nda yetkimiz kesinleşmiştir. Daha önce TEKSİF SENDİKASI'NIN yönetiminden bıkan işçiler mahalli bir sendika olan Birlik Mensucat işçileri Sendikası'na geçmişlerdir.

Bu sendikanın da işveren karşısında haklarını savunmada yetersiz kaldığını gören Leskay işçileri Sendikamız Tekstil'e katılmıştır. Toplu sözleşme görüşmelerinin ilki geçtiğimiz hafta yapılmıştır. Kısa sürede sözleşmenin sonuçlanması için çaba gösterilmektedir

Penyelux'te yetki alındı

Çekmece Kanarya'da 200 işçinin çalıştığı Penyelux Örne ve Konfeksiyon Sanayi'nde sözleşme yapma yetkisi alınmıştır. İlk kez sendikalaşan işyerinde üye-

lerimiz tam bir birlik ve dayanışma içindedirler. Önümüzdeki günlerde toplu sözleşme görüşmelerine başlanacaktır.

Pamuk İpliğinde sözleşme imzalandı

Geçen sayılarımızda bildirdiğimiz, Gaziantep'te kurulan Pamuk İpliği işyerinin toplu sözleşme görüşmeleri bitti. Henüz tam kapasite ile çalışmaya başlamamış olan bu işyerindeki sözleşme gerçekten başarılı olmuştur.

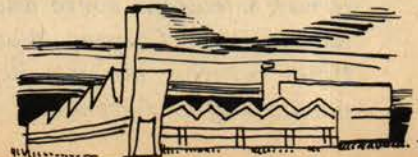
Gelecek yıl bitecek olan sözleşme ile, yıllardan beri sözleşme yapılan işyerlerindeki sosyal haklar alınmıştır.

İzmir'in merkezi yeri olan Basmahane'deki Şube Binamız.

İzmir'de örgütlenme çalışmaları hızlandı

Yıllardır Teksif'in baskısından ve işçiye karşı tutumundan yılmış olan tekstil işçileri üzerlerindeki baskıyı kırmak için harekete geçmişlerdir. İzmirli tekstil işçileri kitle halinde işçiden yana olduğunu kanıtlayan Sendikamız TEKSİF'e katılmaktadırlar. Bunun güçlü örneğini Sümerbank işçileri vermektedir. İzmirli tekstil işçileri sarı sendika çemberini mutlaka kıracaklardır. Örnek bir dayanışma içinde gerçek sendikaları olan TEKSTİL'de birleşip haklarını savunacaklardır. Teksif yöneticileri panik içindedir. Yiğit tekstil işçilerinin birliği karşısında çaresizliğe düşmüşlerdir. Dergimizin iş yerlerinde dağıtımını engellemek istemişler, başaramayınca polise başvurmuşlardır. Bütün bu engellemeler; can çekişmekte olan TEKSİF'in son çabalarıdır

RIZA GÜVEN

Çukurova işçi

GEÇTİGİMİZ hafta Çukurova'dan bir telgraf geldi. Tekstil İşçileri Sendikası Güney Bölgesi Çırçır İşçileri Şube Başkanı Yusuf Hanoğlu imzasını taşıyan telgraf «İstanbul'da çok önemli işleriniz olsa bile, Adana'ya gelin» diyordu kısaca. Cuma günü Adana'daydım. Teksiften istifa ederek Tekstil Sendikasına üyc olan 47 fabrikanın işçileri karşılamağa gelmişlerdi. Toplu sözleşmeleri sona eren Çırçır Fabrikalarındaki yetki uyuşmazlıkları var. Hazirandan beri üç kez çağrı yapılmış. Hiç birinde, işçilerin arzuladıkları Tekstil Sendikasına yetki verilmemiş Bölge Çalışma Müdürlüğüne. Her işyerinde işçilerin yüzde 99'u Tekstil'in üyesi olduğu halde, kiminde çoğunluk olmadığına, kiminde çağrının geçersizliğine ilişkin kararlar verilmiş.

ÖNCE yöneticileri dinledim. «Bölge Çalışma Müdürü açıkça taraf tutuyor. Sendika adres listesini önce Teksife sonra bize veriyor. Dolayısıyla Teksif'in çağrısına karşı itiraz ederek uyuşmazlığa taraf oluyoruz. Bildiri ve ilân süresi içinde olmakla beraber Teksif'ten geç yaptığımız için çoğunluk sağladığımız işyerlerinde bile yetki vermiyor sendikamıza» dediler.

KARARLARI ve son verilen kararlara ilişkin İş Mahkemesince yaptırılan bilirkişi raporlarını inceledim; hukuk danışmanlarımızla tartıştım. Verilen kararların yasadışı, Bölge Çalışma Müdürünün tam anlamıyla taraf tutucu olduğunu gördüm. İş Mahkemesine yapılan ve yargıç tarafından kaleme havale edilen itiraz dilekçelerinin kalemden alındığını, ardından Teksif avukatının süresi içinde itiraz edilmediğinden yetkilerinin kesinleştiğine dair dilekçe verip işi oldu bittiye getirmek istediğini, sonra dilekçelerin yanlışlıkla Bölge Çalışma Müdürlüğüne gittiğini belirten bir yazı ile mahkemeye gönderildiğini öğrendim. Bundan önce

kısmen tarafsız davranan müdürün başka yere sürüldüğünü de söylediler. Buyruğun doğrudan doğruya Çalışma Bakanından geldiği, yeni müdürün Tekstil'e yetki verirse, sürüleceğinden korktuğu için böyle davrandığı gün ışığına çıktı.

YETKİSİ Teksife verilen işyerlerindeki işçiler işverene başvurarak, «Biz Tekstil üyesiyiz. Teksif'in kâğıt üzerindeki yetkisine dayanarak sözleşme yaparsanız, hepimiz işi bırakırız» dedikleri için Teksif sözleşme yapamaz durumda. Pazartesi günü topluca işlerini terkederek Bölge Çalışma Müdürlüğü ve İş Mahkemesi yargıcının karşısına da aynı istekle çıktılar yüzlercesi. Bölge Çalışma Müdürü de, yargıç da «Bu isteğinizi kararlarda gözönünde tutacağız» demişler. Bu kesimde kavga Teksif ve Bölge Çalışma Müdürü ile. Diğer yanda 4500 işçinin çalıştığı Güney Sanayi'deki işçilerin çoğu Tekstil'e kayıtlarını yaptırmışlar. Önceleri tarafsız kalmak kararında olan işveren son aylarda Tekstil'den yana öncülük edenleri işlerinden çıkarmağa başlamış. Gerekece «görülen lüzum üzerine.»

SIKIYÖNETİM sırasında kendisiyle görüştüğümüz işyeri Genel Müdürü; «DISK olaylarına taraf olmanın zararlarını gördük. Bundan böyle sendikalararası kavgada taraf olmayacağız» demisti.

Diğer yandan Teksif'in yönetici ve temsilcileri «Patron buraya Tekstil'i sokmamak kararındadır. Gerekirse tüm işçileri temizleyecek» diye açıkça tehditler savuruyorlar. Fabrika içinde yalanlarla dolu gazeteler, bildiriler dağıtıyorlar. Tekstil'in sokakta dergilerini dağıtanlar, bir yandan Teksif'in paralı fedailerini tarafından dövülüyor, diğer yandan polis tarafından toplanarak karakollara götürülüyorlar

SON KEZ görüşülen Genel Müdür; «Gerçekten biz tarafsız kalmak kararındaydık. Öy-

olaylarının içyüzü

lesine güçler çıktı ki karşımıza, karşı ko-yamadık» dedi. Adana'da bulunduğumu-zu öğrenen Güney Sanayi'nden 400'den fazla işçi pazar günü şube lokaline gel-diler. Onlarla tam dört saat görüştim. Her şeyi çok iyi bildiklerini, işçi kıyıma-nı siyasal iktidarın yaptırdığını, devlet güvenlik kuvvetlerini kendilerine karşı kullananların isimlerini bile bildiklerini söylediler. Yasaların eşit uygulanmadığı bir ülkede yaşamının anlamsızlığından söz edenler oldu. Gerekirse yasa dışı ey-lemler yapabileceklerini söyleyenler iç-tenlikle alkışlandılar. Anayasanın işçile-re tanıdığı serbestçe sendikalara üye ol-mak, diledikleri zaman ayrılmak hakkı-nın devletçe güvenlik altına alınması ge-rekirken, bu hakkı devletin güvenlik kuv-vetleri elimizden alıyor diye haykırdılar.

BU DÖRT saatlik tartışmada iyice içlerini dö-ken işçiler: «Bundan böyle daha açık ve daha korkusuz davranacağız. İşten çıkar-tılanlar olur, başka yerde iş bulamazlar-sa onları kendi nafakamızdan keserek vereceğimiz paralarla besleyeceğiz. An-ladık ki siyasî iktidar bizden yana, halk-tan yana, ezilenlerden yana değildir. O halde uğraşımız tek yönlü olmamalıdır. Siyasal iktidarı değiştirmek için de tüm gücümüzle gayret edeceğiz. Bu uğraş Tekstil örgütünün kavgası değildir. Çu-kurovalı Tekstil işçilerinin özgürlük ve ekonomik kavgasıdır. Başarıncaya dek korkusuz sürdürmek gerekir bu kavgayı» diye karar aldılar.

ÖZETLERSEK, Adana'da oynanan oyunlar, hiç kimseye yarar sağlamayacaktır. Bozu-lan iç huzurdan en çok işverenler zararlı çıkacaklardır. Yasaları, bir örgütün ya-rarına tek taraflı uygulayan devlet yet-kilileri doğacak olaylardan sorumlu tu-tulurlar bir gün.

Biz bunu istemiyoruz. Aklımızı başımıza toplayın.

KÖROĞLUNDAN YİĞİTLEME

Benden selâm olsun Bolu Beyine
Çıkıp şu dağlara yaslanmalıdır
Ok gıcirtısından kalkan sesinden
Dağlar seda verip seslenmelidir

Düşman geldi tabur tabur dizildi
Alnımıza kara yazı yazıldı
Tüfek icat oldu mertlik bozuldu
Eğri kılıç kında paslanmalıdır

Köroğlu düşer mi yine şanımdan
Ayırır çoğunu er meydanından
Kır at köpüğünden düşman kanından
Çevrem dolup şalvar ıslanmalıdır.
KÖROĞLU

MODERN KÖROĞLUNDAN İĞNELEME

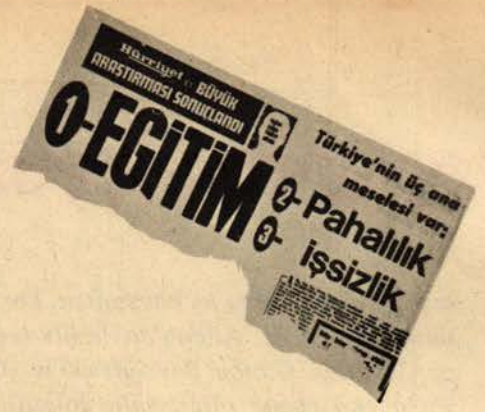
Benden selâm olsun Bolu Beyine
Gidip Ankara'ya seslenmelidir
Çarşıdan hiçbir şey alamaz olduk
Şu gariip kulun beslenmelidir

Patron geldi tabur tabur dizildi
Alnımıza kara yazı yazıldı
Zamlar icat oldu geçim bozuldu
Şu çirkef düzen düzelmelidir.

İşçiler düşer mi yine şanımdan
Ölüsü ayrılır er meydanından
Kır at köpüğünden düşman kanından
Şu haksız düzen düzelmelidir.

İŞSİZLİK PAHALILIK CEHALET...

Hürriyet Gazetesi, halk arasından 1.000 gönüllü seçerek halkın nabzını yokladı. Gazetenin bu araştırması sonucu ortaya çıkarılan gerçek; halkımızın İŞSİZLİK denen müzmin hastalık ile PAHALILIK denen canavarın pençesinde inim inim inlediği ve bilerek EĞİTİMSİZ (CAHİL) bırakıldığıdır.

Bu acı gerçekler ne yazık ki her zaman olduğu gibi halkımıza ters yansıtılmıştır.

Kedi pisliğini örtercesine gerçekleri örtme eğilimi ağır basıyor büyük basında!

Çalışacak iş bulamayan, hayat pahalılığından inim inim inleyen halkımızın eğitim sorunu birinci mesele olamaz. Ancak, işsizliğin ortadan kalktığı, pahalılığın kontrol altına alındığı bir ülkede eğitim sorunu çözüme ulaşır. Yoksul halkımızın birinci meselesi İŞSİZLİK VE PAHALILIK'tır.

İŞSİZLİK:

İşsizlik, toplumun nabız atışıdır. Toplumun sıhhati işsizlerin çalışan faal nüfusa oranı ile ölçülür. Bir toplumda işsiz çoksa o toplum hasta bir toplumdur.

İŞSİZLİĞİ KİM YARATİYOR?

Toplumun ekonomik gücünü kim elinde tutuyorsa işsizliğin sorumlusu onlardır. Türkiye'de ekonomik güç yerli yabancı ortaklığı büyük serma-

yenin kontrolindedir. İşsizliği yaratan onlardır.

Büyük sermaye sahipleri için fazla «kâr» başlıca amaçtır. Sermayelerini, nerde fazla kârlı iş görürlerse oraya yatırır. Halk işsizlikten kıvranyormuş onların umurunda değil. İşsizlerin çok olması patronların işine yarar. Dışarıda ne kadar çok işsiz olursa, patronlar fabrikalarındaki işçileri o kadar ucuza çalıştırır. Hayat pahalılığı karşısında zam isteyen işçiye dışardaki işsiz yığınlarıyla gözdağı verilir. İşsizliğin ortadan kalkması «kâr» dan önce herkese iş sağlamayı amaçlayan bir ekonomik düzen değişikliği ile mümkündür.

PAHALILIK:

Yıllardır biz işçileri ve yoksul halkımızı inim inim inleyen PAHALILIK denen canavar canımıza tak dedi. Her gelen hükümet pahalılığı önleyeceğine söz verir. Oysa her verilen sözün arkasından yiyeceğimize, giyeceğimize zam üstüne zam gelir. Bizlerin gözünü boyamak, gerçekleri öğrenmemizi engellemek için bir kaç manav veya bir kaç bakkal sattığı mala etiket koymadı diye, pahalı sattı diye cezalandırılır. Haber büyük resimler ve iri yazılarla gazetelerin baş sayfalarında yayınlanır. Biz işçiler de pahalılığı yarattıkları için bakkala-manava ver yansın ederiz.

Bu bir aldatmacadır. Yut-

turmacadır.

Pahalılığı asıl yaratanlar BÜYÜK PATRONLAR'dır. Biz işçilerin yarattığı değerlerin (kumaş, iplik, makine v.s.) sahibi patronlardır. Ama, yarattığımız değerleri kullanan, tüketen yine biz çalışanlarız.

Bir metre bezin, bir litre gazın, bir ton kömürün maliyeti ile satış fiyatı arasındaki korunç farkın büyük bir kısmı hiç şüphesiz büyük patronların ceplerine inmektedir.

Patronların sözcüleri bir de utanmazcasına, pahalılığa işçi ücretlerindeki artışlar yol açıyor diye demec verip nutuk çekiyorlar.

Biz işçilere, her iki yılda bir yapılan sözleşmelerle sağlanan ücret artışları, bizim yarattığımız fakat patronların sahip oldukları yiyecek, giyecek, içecek, kullanılacak tüketim mallarına yapılan zamlarla geri alınıyor.

Sözleşmelerle ne kadar yüksek ücret artışı sağlanırsa sağlansın PAHALILIK denen canavar karşısında hep yerimizde sayıyoruz. Her geçen günde geçim sıkıntısı dayanılmaz bir hal alıyor.

Pahalılık denen canavardan kurtuluş, ne toplu sözleşmelerle ne de bakkal-manav gibi ufak araçları ortadan kaldırmakla olmaz. Çalışanların yarattıkları değerlerden hakkına düşen payı olması ile mümkündür.

İŞÇİLERDEN SONRA ŞEVKET YILMAZ'I PARTİSİ DE TERKETTİ

Adalet Partisi Adana Milletvekili olan Şevket YILMAZ 14 Ekim'de yapılacak seçimler için adaylığını koymuş, fakat önseçimlerde listeye girememiştir.

Bunun üzerine kontenjandan milletvekili olmak için Adalet Partisi Genel Merkezine başvuran Şevket Yılmaz'ın bu isteği geri çevrilmiştir.

Bütün Türkiye'de işçilerin kurtulmak için fırsat beklediği TEKSİF SENDİKA-SI'nın Başkanı Şevket Yılmaz'ı milletvekili yapmak istememekte Adalet Partisi kendi açısından çok haklıdır. Çukurova'da işçinin nefret ettiği, kurtulmak, bir sendikanın başkanını listesinde gösterememek A.P. için oy kaybetmek demektir. Şevket Yılmaz'ın seçimlerde oy getiremeyeceğini, tam tersine oy kaybettireceğini gören A.P. kaderiyle başbaşa bırakılmıştır.

Sınıfına karşı dürüst olmayanların hakim sınıfın partisine girerek günlük çıkarı peşinde koşanların sonunu gösteren bundan daha iyi bir örnek olamaz.

İşte iftihar ettikleri genel başkanlarının acıklı siyasi hayatı... Sendikacılığına gelince, o da yakında bitecektir.

Bunun için biz işçiler, politika sahnesinde yer almıyoruz. Bizim çıkarlarımızı en iyi biçimde savunacak partileri desteklemek ve bu partiler için sorumluluk almıyoruz. Suyu başından kesmeliyiz.

EĞİTİMSİZLİK:

Türkiyemizin geri kalmışlığı yıllardır cahilliğimize bağlanıyor. Eğitim sorunumuz çözümlenirse Türkiyemizin güllük-gülistanlık olacağı ileri sürülüyor. Peki ama, cehaleti ortadan kaldırmak için ne yapılıyor? Kısaca HİÇ BİR ŞEY. Amma!! cahil kalmamız, uyanmamamız, gerçekleri kavramamamız için ne mümkünse yapılıyor. «Çılgın Bakirenin Mace-raları» adlı seks kitaplarıyla, «Koca Yusuf» adlı pehlivan, «Ustura Kemal» gibi kabadayı tefrikalarıyla yıllardır uyutuluyoruz. Kelebek, Fotoroman, Hafta Sonu gibi bizleri hayatın

gerçeklerinden uzaklaştıran magazinlerle kafalarımız afyonlanıyor.

Bilim mutlu bir azınlığın tekeline geçmiştir. Son çıkarılan paralı üniversite Kanunu ile yoksul halk çocuklarına üniversite kapıları da kapatılmıştır. 20-25 lira brüt asgari ücretle, mecburi ilköğretimden sonra kaçımız çocuklarımızı daha yüksek okullara gönderme olanağına sahibiz?

CEHALET'ten kurtulmamız, işsizlik ve pahalılığın yaratıcısı olan bir avuç mutlu azın-

lığın çıkarları yerine tüm halkımızın çıkarlarının gözetileceği bir düzen değişikliği ile mümkündür.

Bunun için biz işçiler, gerçekleri kavrayabilmemiz için çok okumak, okutmak zorundayız.

İLK SATIRINDAN SON SATIRINA KADAR TİTİZLİKLE HAZIRLANAN DERGİMİZİ PAKET YAPMAK İÇİN DEĞİL, GERÇEKLERİ GÜN İŞİĞİNE ÇIKARMAK İÇİN ELDEN ELE DOLASTIRMALİYİZ.

HER GEÇEN GÜN, yaşadığımız olaylar, yazılanlar ve çizilenler tam bir soygun düzenini gösteriyor. Gelişmiş kapitalist ülkelere bağımlı olan Türkiye çok zorlu bir uçurumun kenarına itilmiştir. Bir soygun düzeninin acısıyla kıvrılmaktayız. Ve bu soygun düzeni halkın sırtında, işçi sınıfının sırtında hiçbir taviz vermeden yürüyor. Soralım açıkça, halka dönük hizmet yapmak, onun insanca yaşaması için işlemek zorunda olan hangi kurumumuz dökülmüyor. Bir metre kumaşın 250-300 TL., bir çift şöyle böyle bir erkek ayakkabısının en az 200 lira, bir gömleğin 150 TL. etiketle vitrinlerde sergilendiği bir ülke, soygun düzeninin en kaba belirtisi içindedir. Gıda maddelerinin fiyatını, kirayı, odunu, kömürü, akla hayale gelen gelmeyen yaşam için gerekli şeylerin fiyat listelerini tek-tek saymaya gerek var mı? Bu neden böyle- nin cevabı ise, hiç de zor değildir. Gelin bu cevabı iyi kötü birlikte bulalım.

KARMA EKONOMİCİLER:

DEVLETİMİZİ YÖNETENLER apaçık kapitalist sistemi benimsemişlerdir. Batı'da çoktan karpılmış, başkalaştırılmış, ne var ki özü korunan kapitalist düzen, üretim araç ve gereçlerinin özel kişilerin elinde bulunmasını öngören bir düzendir. Kapitalistlerin egemen olduğu iktisadi bir kurguda, bu kişiler kuşkusuz vurpatlasın, çal oynasın yarar sağlama için politik yönden de egemenlerdir. Yani ülkenin yönetimini de ellerinde tutarlar. Ne var ki, kapitalizmin sınırsız, plânsız bir üretim süreci içinde olması nedeniyle özellikle 2. Dünya Savaşı'ndan sonra adı Keynes olan bir İngiliz İktisatçısı, devletin yatırımcı olmasının, kapitalizmin kritik anlarında yararlı olacağını öğütlemiş; kuşkusuz daha ince ayrıntılara girilmesini gerektiren bu öğüt üzerine en keskin kapitalist ülkelerde bile devlet yatırımcı olmaya başlamıştır. İşte bunun üzerine de halkın yüksek menfaatlerinin korunduğu göstermelik iddiasıyla kapi-

talist geçinenler karma ekonomici olmuşlardır. Oysaki bu yutturmacada devlet, özel teşebbüse, yani kapitalistlere ueni yağmalar sağlamakta ve böylece de ayakta kalmanın kesin yolu bulunmaktadır.

İŞTE TÜRKİYE'de de Süleyman Beyden başlayarak siyasi ve de gayrisiyasilerimizin çoğu Atatürk'ün izinde karma ekonomi düzenini savunurlar. Uzun bir incelemenin konusu olacağından, sadece değinelim ki, kapital birikimine yol açan Atatürk devrinin devletçilik anlayışı ile, bugünkü arasında dağlar kadar fark vardır. Devlet kapitalizmi ile palazlanan bizim kapitalistler, özellikle 1950'den sonra devleti soygun düzeni yaratmak için çok iyi kullanmışlar ve o günden bugüne de herşey tüyler ürpertecek biçime girmiştir. Her mahallede bir milyoner hikâyesinin özü buradadır. İşte uzun bir gec-

SOYGUN

mişle beslenen bozuk düzeni kanıtlayacak bir dolu olay bulunmakla birlikte biz taze birkaç tanesine değinerek neden bu düzen soygun düzenidir? sorusunu cevaplayıp çıkalım.

BUNUN ADI RÜŞVETTİR

OSMANLI DEVRİ'nin vezirlerinden, kadılarına değin rüşvet hikâyeleri ünlüdür, güldürsün diye fıkralara girmiştir. Hani uzak bir eyalette valilik yapan adamcağız bir büyüğüne geçinemiyorum demiş de, o da «yol yaptır» diye salıkta bulunmuş. Yaptırmış, yıktırmış, bu arada rüşvetini alarak palazlanmış vali efendimiz. Bu, kuşkusuz, Osmanlı devriyle ilgili klâsik bir örnek. Bugün bolbol rüşvet hikâyelerini, hem de belgeyle görmektediriz. Şimdi başlayalım basına yansıyan ve son günlerin en ilginç soygun-rüşvet olaylarından birinin hikâyesine.

TÜRKİYE'de **TEK** (Türkiye Elektrik Kurumu) diye bir kurum vardır. Bu Kurum Türkiye'nin elektrik enerjisi sorununu

düzenlemek, çözümlenmek için kurulmuştur. Olay, Kütahya'da geçer. TEK'in ihale ettiği Kütahya termik santralini kurmayı üstlenmiştir bir İtalyan Şirketi. Santral, bütün üniteleriyle tamamlandıkça, Keban barajından elde edilecek elektrik enerjisinin yarısına yaklaşık bir enerji kazandıracaktır Türkiye'ye. Bu yabancı şirket bu ihaleyi alınca kuşkusuz bir dolu da adına taşeron dediğimiz adına şunu, bunu dediğimiz Türk firmalarıyla da iş yapacaktır. Şimdi bu şirketin ihale aşısında, işlerini yürütünceye değin çevirdiği bir dolu rüşvet dolapları basında belgelendi, gittikçe de gelişiyor. Örneğin şirketi kontrolle görevli Türkiye Elektrik Kurumu'nun bir şube müdürünün aldığı belgelenen rüşveti 120 bin lira. Gümrük memurları her ay üç bin liralık rüşvete bağlanmış, gümrüksüz

DÜZENİ

mal sokulmuş. Yüz otuz beş bin lira, birtakım adamlara rüşvet diye dağıtılmış. Bir büyüğün adı karışmış ihaleye. Ve de efendim Şirket, Türkiye'den temin etmek zorunda olduğu kabloları İtalya'dan getirmek için formüller aramış. İş şimdilik soruşturma döneminde olduğundan, sonra ortaya çıkacak rezaletler kuşkusuz başka hikâyeleri yaratacaktır. Ama işin 400-500 milyon liralık olduğunu düşünürseniz, kafanızda rüşvet hikâyelerini daha iyi canlandırabilirsiniz.

BİR HİKÂYE DAHA

İYİ KÖTÜ hepimiz bildiğiniz için fazla ayrıntıya gerek yok. Üniversite imtihanlarındaki soruların satışını hatırlarsınız. Bir gazetenin yayın yayın üstüne yapması, Mahkeme'ce yaptırılan bilirkişi incelemesi üzerine işin belgelenmesiyle iyice aydınlığa kavuştuk. Binlerce lira dönerek adına sınav denilen şeyler olmuş. İlginç olan şu: Yargılama sırasında sanıkların avukatı, bu işleri ilk kez mü-

vekillerinin yapmadığını, her yıl bu yolsuzlukların olduğunu söylemiş. Demek ki, parası olup da imtihan sorusu satın alan sınav kazanarak, üniversiteye girebilmiş... Olmayan, beklemiş durmuş işte. Dedik ya, adı soygun düzeni.

BİR DE BİZDEN

BASINDA KOLAY kolay yer almaz bu anlatacağımız hikâye, çünkü reklâm almazlar sonra. Adı gereksiz olan bir renkli gazoz şirketi, gazozlarını kamyonlarla dağıtan şoförleri özel teşebbüs, patron yapmış. Adamların aylıkları 900 lira, aldıkları primlerle 1200 lirayı buluyor. Ne varki, bu işi serbest yapıyor gibi bağlı oldukları şirket gösterdiğinden, her yıl tüccar gibi beyannameler vermişler. Vergi daireleri de cirolarına göre gösterilen vergiyi düşük bulduğundan, kaçakçılık sayarak en azı için 150 bin lira vergi cezası çıkartmış. 300 bin lira vergi cezasına uğrayan şoför de var. İki-üç sene böyle devam etmiş. Şimdi şoförüklerin yatak yorganları bile hacizli. Kamyon şirketin, muavin şirketin işçisi; şoför, işçi değil, patron. Bu hileyle şirketin iki üç yıl içinde vergiden kaçırıldığı 25-30 milyon lira. Belgesi mi? İstanbul vergi dairelerinde duruyor, isterse Maliye Bakanlığı bulur.

BİR METRE kumaşı, bir çift pabucu, kirayını, gömleği, 400 gram ekmeğin fiyatını ve de diğerlerini gözününe getirince binlerce örneği önünüzde bulur, soygun düzenini tanımlamak için daha fazla söz gerek duymazsınız.

KUŞKUSUZ YAZACAĞIZ, kuşkusuz düşüneceğiz ülkemizin bu kahredici soygun düzeni üzerinde. Ta ki, bu soygun düzeni, insanın insanca yaşayacağı bir düzen haline dönüşünceye, yutturmacanın bulunmayacağı, halkın hâkim bulunduğu tam demokratik bir düzen oluncaya değin. Emeginden başka hiçbir şeyi olmayan, 20-30 lira net ücretle geçinmeye çalışan sen emekçi arkadaşım, özellikle sen iyice düşünüp, mücadele vereceksin soyguna karşı. Aksi halde adamın gözünü yaşına bakmıyacaklarını sen bizden iyi bilirsin.

İşçi sınıfını köşeye sıkıştırma hesapları

Geçen ay Bursa'da 8 işyerinde başlayan grev anlaşma ile kapatılırken, Ereğli Demir Çelik Fabrikalarında 5 bin 500 işçi greve başladı. Bunun dışında 20'ye yakın işyerinde yine grev ve arkasından patronların buna cevabı lokavtlar ilân edildi. Yani geçen ay artan hayat pahalılığı karşısında geçinmiyor, insanca yaşayamıyor, yokluk, yoksulluk içinde kıvrınıyoruz. Bu yüzden de ücretlerimize zam istiyoruz diyen onbinlerce işçi

greve gitti. Buna karşılık parabolaları işçi ücretlerinin artması maliyeti arttırır ve bu da bizim kârımızı düşürür, «USLU DURUN VE KADERİNİZE RAZI OLUN? YOKSA SİZİ KAPI DIŞARI EDERİZ» diyerek lokavt ilân ettiler.

Çalışmasının hakkını, alın terinin ve kol emeğinin karşılığını almak isteyen işçiler demokratik baskı araçları olan grevi kullanırken buna karşı

verilen cevap Anayasa dışı lokavt kararı olmuştur.

KÂR HIRSIYLA GÖZÜ DÖNEN PATRONLAR

Bursa'da otomobil fabrikalarında çalışan 5300 işçisinin saat ücretlerine istedikleri ve diğer sosyal hakları patronlar çok yüksek bulmuşlardır. Oysa yine aynı patronların örgütü olan «İşverenler Sendikası»nı yaptığı hesaplara göre 32 bin liraya mal olan ve 60 bin liraya satılan bir otomobilde, işçilere emeklerine karşılık verilen ücret 2500 liradır. Yine patronların bir örgütü olan İstanbul Sanayi Odasının dergisinde Murat Otomobillerini üreten Tofaş Firması'nın yıllık net kârının 59 milyon lira olduğu yazılıdır. Yılda 60 milyon liraya yakın kâr eden patron işçilerin haklarını vermemek için lokavt kararı almıştır.

Öte yandan yıllık kârı 299 milyon lirayı bulan Ereğli Demir Çelik Fabrikaları İşverenleri de işçilerin istedikleri ücret zammını çok bularak lokavt ilân etmişlerdir.

İŞÇİYİ İŞÇİYE KIRDIRMAK OYUNU

Politik iktidarı elinde tutan egemen sınıf yani sermaye sahipleri lokavt ilânlarıyla zaten var olan «YEDEK İŞSİZLER» ordusunu çoğaltıp, sonra da onları hem diledikleri ücrette çalıştırmak hem de kolayca yönetmeyi tasarlamaktadırlar. Böylelikle fabrikalarının yanına fabrika kurmak, kitlelerin yoksulluğu üstünde at oynatmak istemektedirler.

BU AYKİ GREVLER VE LOKAVTLAR

TABLO: 1

GREVDE OLAN İŞYERLERİ	İŞÇİ SAYISI	YETKİLİ SENDİKA
1 — Ereğli Demir Çelik Fab.	5500 işçi	Maden-İş
2 — Bufer A.Ş.	280 »	»
3 — İzmir Şenkaya Döküm Sanayii	85 »	»
4 — Emfa Şenkaya Döküm Sanayii	96 »	»
5 — İstanbul Ticaret ve Sanayii ve Demir T.A.Ş.	170 »	»
6 — Buyer İlaç Fabrikası	178 »	Petrol-İş
7 — Gaziantep Ali Güner Sanayii	40 »	Tekstil
8 — T.C. Ziraat Bankası Basımevi	98 »	Basın-İş
9 — Baylan Basımevi	23 »	»
10 — Bilgi Basımevi	52 »	»
11 — Güven Basımevi	52 »	»

TABLO: 2

LOKAVT İLÂN EDİLEN İŞYERLERİ	İŞÇİ SAYISI	YETKİLİ SENDİKA
1 — Ereğli Demir Çelik Fab.	5500 işçi	İşveren Sendikası
2 — İstanbul Ticaret ve Sanayii Demir İşleri T.A.Ş.	170 »	»
3 — Türk Tarih Kurumu Matbaası	86 »	Basın İşverenleri Sen.
4 — T.C. Ziraat Bankası Matbaası	98 »	»
5 — Baylan Basımevi	23 »	»
6 — Güven Basımevi	22 »	»
7 — Gürsoy Matbaası	16 »	»
8 — Anadolu Matbaası	18 »	»
9 — Bilgi Basımevi	52 »	»
10 — Maşaş Basımevi	42 »	»

Dergimiz baskıya girerken alınan 13 grev kararına karşılık işverenlerin 11 lokavtla karşılık verdikleri görülecektir. Bu parababalarının ilerde grev hakkını boğazlamak istemelerinin bir göstergesidir. Her grevden sonra ülke ekonomisi şu kadar milyon zarar etti. Şu kadar işgünü kayıp oldu diyerek kendi yanlarından olan politik iktidarı etkileyerek grev hakkını boğazlamak, Anayasa'yı lüks buldukları gibi grevi de lüks kabul etmek istemektedirler.

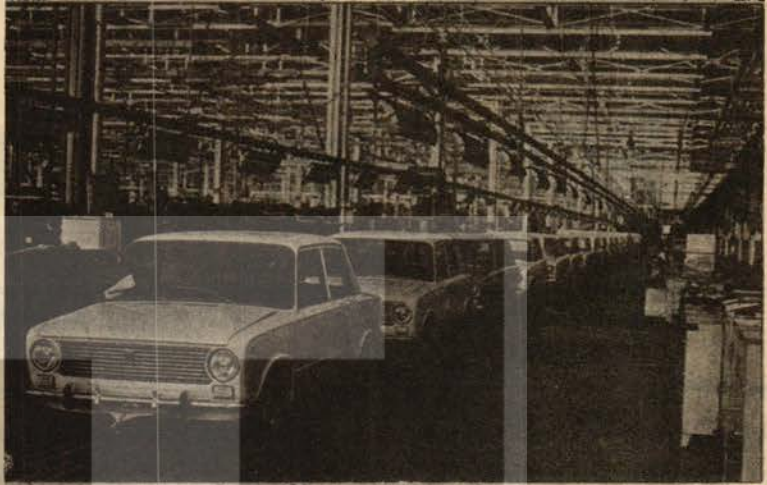
AT BİNENİN KILIÇ KUŞANANIN

Parababaları işveren sendikalarında örgütlenerek ülke ekonomisinin dizginlerini elinde tutmaktadır. Parababaları Siyasi partilerini kurarak siyasi iktidarı ellerine geçirmiş, ülkede diledikleri gibi at oynatmaktadır. At ta onların kılıç ta onlarındır. Yanıp yakarmanın, ah vah etmenin zamanı geçmiştir artık. İşçiler siyasal partilerini kurmalı, onun için de örgütlenmeli ve politik hayata ağırlıklarını koymalıdır. Başka kuruluş çaresi yoktur bu işin. Ülke ekonomisini düzenlemede millî gelirin bölüşümünün adı olmasında, ülkenin idare edilmesinde siyasal partileri aracılığıyla ağırlığını koymadıkça işçiler, işsiz de kalacaklardır, aç da kalacaklardır, içten de atılıp, her yerde de horlanacaklardır.

Grevler şu somut gerçeği her zaman açıklıkla ortaya koyar. Parası ve sermayesi olan patron işçinin damarlarındaki kan, alın teri, kol emeği, kafasının yetenekleri olmadan değil bir şey üretmek bir arabanın lastiğini bile takamaz. Grev demokratik baskı aracımız ve demokratik hakkımızdır.

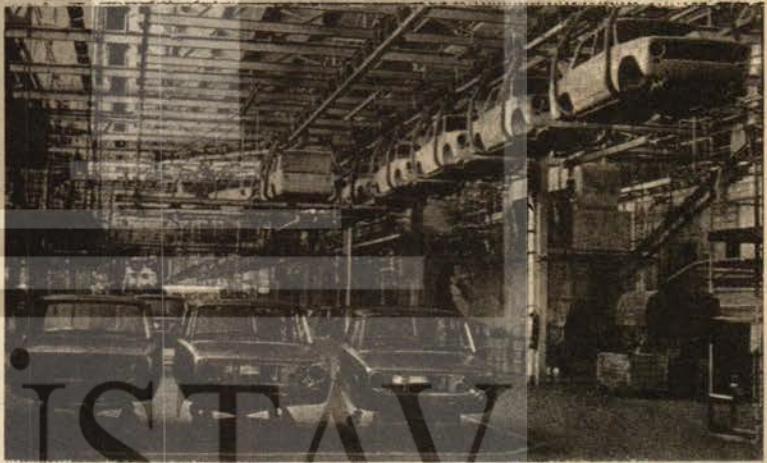
Murat Fabrikası'nda in cin top oynuyor!

Günde 120 otomobil imal ediliyordu...

CAN AKSIN.

Metal-İş Federasyonu'nun Bursa'daki Tofaş (Murat) Otomobil Fabrikası'nda başlatıldığı grev dün de devam etti. Fabrikanın içinde kimse yoktu. İşsiz ve hüzün verici bir hava vardı. Her gün gürlüğüyle çalışan ve otomobil üreten makineler durmuş, susmuştu. 1700 işçinin çalıştığı bu fabrikada günde 120 Murat Otomobil imal ediliyordu.

Yarıda kalan arabalar, grev sonunu bekliyor

Yapımı yarıda kalan otomobiller, grevin sona ermesini bekliyorlar. İki taraf da taleplerinde direniyor. Üç aydan beri devam eden toplu sözleşme görüşmeleri sonucu başlanmayınca başlayan grevin fabrikaya günde 2,5 milyon lira civarında bir zarara sebep olduğu belirtiliyor. Metal-İş Federasyonu Bursa Şubesi Başkanı İsmet Çantekin, "İsteklerimizi işverene kabul ettirene kadar direneceğiz. Bu konuda iddialı ve azimliyiz," demektedir.

İŞÇİ SINIFI VE SEÇİMLER

YENİ BİR DÖNEME GİRİYORUZ

14 Ekim 1973 Pazar günü saat 17.00 den sonra Türkiye'de bir devir daha geride kalmış olacaktır. Geride bıraktığımız devir siyasi bunalımların çok yoğunlaştığı bir devirdir. Bu dönem içinde olaylar ya yanlış, ya da nedenlerinden uzaklaştırılarak gösterilmeye çalışılmıştır. İşin can alıcı noktasma değinmek; insanlara bu yanını göstermek yönetici siyasilerin işine hiç gelmemiştir.

SON DÖRT SENEYE BİR GÖZ ATALIM

1969 seçimlerinde çoğunluğu elde ederek sandıktan çıkan AP'sine; geçtiğimiz seneler çeşitli sınıflar ve tabakalar başkaldırmıştır. KAPİTALİST'lerin bütün kesimlerinin, AP'si üzerinde anlaşarak kurdukları denge hemen seçimlerden sonra bozulmuştur. AP'sinin büyük kapitalistleri destekleyen iktisadi politikasına; kapitalistlerin bir kısmı da bile bir çok sosyal sınıf ve tabaka ile karşı çıkmıştır.

SIYASETİN ANASI: İKTİSADİ İLİŞKİLERDİR

Bu sosyal sınıfların A.P. sinin 1969 sonrası iktisadi politikasına karşı çıkışı siyaset sahnesinde şu şekilde görülmüştür:

1 — İşçiler ücretlerini arttırmak için, sık sık grev yapmışlardır.

2 — Köylüler tarım ürünlerinin taban fiyatlarını arttırmak ve toprak sahibi olmak için toprak işgal etmeye, miting

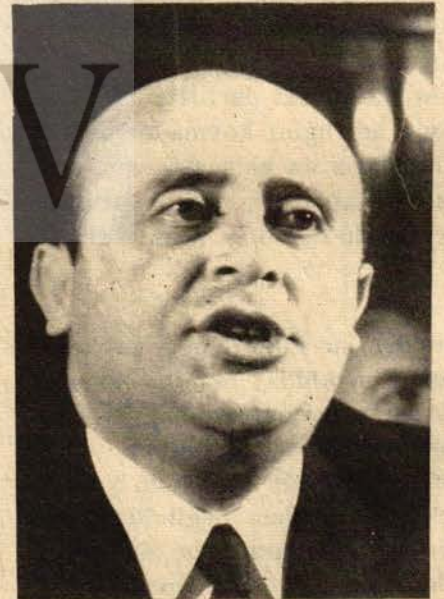
KİMLER BÜYÜK KAPİTALİSTLERİN ÇIKARI İLE ÇELİŞTİ?

A.P.'sinin izlediği büyük kapitalistlerin menfaatini gözetken iktisadi politikasına şu sınıflar karşı çıkmıştır:

- 1 — İşçi sınıfı,
- 2 — Küçük üretici köylüler-esnaf ve (zanaatkârlar) sanatkârlar,
- 3 — Küçük memur ve bürokratlar (öğrenciler de bu kesim içinde),
- 4 — Gün geçtikçe çıkarlarını büyük kapitalistlere kaptıran Anadolu tacirler ve sermayedarlar.

İNÖNÜ: İmtiyazsız sınıfsız toplum yaratacak Millî Şef de, iktisadi gelişmeye ayak uyduramadı. 50 yıllık partisinin başından tepetaklak düştü.

DEMİREL: Sanayici büyük patronların güvendiği AP'nin güçlü Genel Başkanı.

ve yürüyüş yapmaya başlamışlardır.

3 — Küçük memur ve entellektüeller (aydınlar) düzeni değiştirmek için eyleme girmişlerdir.

4 — Anadolu'daki sermaye sahipleri kendilerini büyük kapitalistlerden korumak için A.P. den ayrılıp kendi partisini kurmuştur. Demokratik Parti ve Millî Nizam Partisi (şimdiki Millî Selâmet Partisi) siyaset sahnesine bu nedenden atılmışlardır.

1969 SONRASI İKTİSADİ DEĞİŞİKLİKLER 50 YILLIK C.H.P. SİNİ DE DEĞİŞTİRDİ

50 yıllık CHP 1969 sonrası iktisadi değişikliklerden çatır çatır parçalanarak daha sağ-

lam ve sağlıklı bir temele oturdu. Yapısındaki «İMTİYAZSIZ VE SINIFSIZ KAYNAŞMIŞ BİR KİTLE» cileri atarak, az topraklı köylülerin, esnaf ve zanaatkarların partisi olduğunu açıkladı.

DEMOKRASİ MÜCADELESİ

Gelelim Demokrasi mücadelesine. Kapitalistlerin bütün kesimleri çeşitli partiler halinde çıkarlarını savunmaktadırlar. Bu partiler CGP, MP, AP, MHP, TBP, MSP, ve DP sidir. Kapitalistlerin dışında kalan az topraklı köylüler, esnaf ve zanaatkarları CHP temsil etmektedir.

Bu politikanın adı da konmuştur: Sosyal Demokrasi

ECEVİT: Esnaf ve az topraklı köylülerin partisi olmak isteyen C.H.P. Genel Başkanı.

ÜLKEMİZDE SERMAYE HEGOMANYASININ POLİTİK GÖRÜNÜMÜ

CHP bu görevini yerine getirirken Demokrasi için de mücadele etmektedir. Çünkü az topraklı köylülerle kapitalistler arasında çıkar çatışması vardır. Çünkü esnaf ve zanaatkarlarla kapitalistler arasında yine bir çıkar çatışması vardır.

TÜRKİYE'DE DEMOKRASİ VARSA İŞÇİ SINIFININ SESİ NEREDEDİR?

Türkiyemizde de dünyanın her tarafında olduğu gibi işçi sınıfı ile kapitalistler arasında bir çelişki vardır. Bu çelişki temel bir çelişkidir. Ülkemizde kapitalistlerin partilerine karşı işçi sınıfının çıkarlarını koruyan partileri yoktur.

PEKİ ÖYLEYSE İŞÇİLER NE YAPMALI?

Seçimlere işçilerimiz açıkça partisiz girdiğine göre ne yapmalı? Bu sorunun cevabı bizce şudur. İşçiler; kendileri gibi kapitalistlerle çelişen az topraklı köylülerin esnaf ve zanaatkarların partisi olduğunu söyleyen CHP ne oy vermelidirler. Bu durum onların işine ilerde yarayacağı gibi Türkiye'de ilk kez az topraklı köylülerin ve esnafın seslerini daha güçlü duyurmalarına da yardımcı olacaktır. Kısacası gerçek demokrasi olan sınıfsal demokrasiyi kapitalistlerin inadına yaşatmaya çalışacaktır.

FEYZİOĞLU: Kapitalistlerin siyasi bunalımı atlatırken çöçmak olarak kullandıkları Kayserili profesör.

taban

seçimlerin düşündürdükleri...

14 EKİM 1973 Pazar günü yapılacak olan Milletvekili genel ve Cumhuriyet Senato'su üçte bir yenileme seçimleri için aday yoklamaları 2 Eylül Pazar günü bütün yurtta yapıldı.

ÖN SEÇİM adı verilen bu sakat sistemle her partinin kendi bünyesi içinde, her ilde oy kullanan partili delegeler, 4010 aday adayını ön seçimde sıraya soktular. Listelerin seçilme şansı olan sıralarda yer alanlar tesbit edilmiş oldu. Böylece seçilecek 450 Milletvekilinden aşağı yukarı 400'ünün kimler olacağı seçimlerden 44 gün önce belli olmuştur.

36 MİLYON TÜRK vatandaşını temsil edecek olan milletvekil'lerini doğrudan doğruya, halkın seçmesi gerekirken ön seçim adı altında bir avuç partili delegeler bunların 400'ünün kimler olacağını tesbit etmiştir.

DOLAYISIYLA ASIL seçmen olan halk yığınları milletvekili olacak kişileri değil partiyi seçmek durumunda kalmaktadırlar. Milletvekili adayı olmak için parti genel merkezlerine yatırılması gereken 5 bin, 7 bin lira ile başlayan seçim masrafları ön seçimlerde çok büyük rakamlara ulaşmakta. Bazı iddialara göre 100 bin lirayı bulmaktadır. Gerekli harcama-

ları yapıp ön seçim delegelerinin gönüllü olmayanlar listelerin seçilme şansı olmayan alt sıralarında yer almakta, hatta listelere bile girememektedirler.

SEÇİLMEK İÇİN böyle büyük paraların harcanması gereken ülkemizde bu durum halktan ve emekten yana olan kişilerin seçilmesini önlemektedir. Listelerde yer alanların mesleklerine bakarsak, bunların çoğunluğunun Hukukçu, Tüccar, Mühendis, Emekli Subay, ve Doktor olduğunu görürüz. Sendikacıların ve işçilerin sayısı yok denecek kadar azdır.

ONBİNLERCE ÜYESİ olan Sendikaların liderleri siyaset sahnesinin göbeğinde yer alan işçilerin desteği ile seçilme olanakları arayacakları yerde işçileri, partilerüstü sendikacılık teranesiyle uyutup, üst kademe'deki parti liderleri ve üyeleri ile yaptıkları temaslar ve pazarlıklarla seçilmek yolunu tutmuşlardır.

TEPEDEN İNME bir metot olan bu yolun geçerli bir yol olmadığını 2 Eylül'de yapılan önseçimler bir kere daha ortaya çıkarmıştır. İşçi sınıfı, bir örgüt içinde birleşip siyasete ağırlığını koymalı, Temsilcilerini başkalarının lütfu ile değil, bileğinin kuvveti ile parlamentoya sokmalıdır.

EROL YALÇIN

çocuk okutmak isteyen vatandaş...

Okulların açılmasının yaklaştığı şu günlerde «Anayasa Mahkemesi paralı Özel Yüksek Okulları kapattı; ben şimdi yavrumu hangi özel yüksek okulda para ile okutup mühendis yapacağım?» diye düşünme.

Adalet Partisi Genel Baş-

kanı Süleyman Demirel'in kardeşi Hacı Ali Demirel senin bu derdine çare bulmak, halkının yüzde altmışının okuma yazma bilmediği Türkiye'nin eğitim sorununun çözümüne yardımcı olmak için Almanya'nın Münih

şehrinde ÖZEL OKUL açtı.

İlk, orta, lise var. Makina mühendisliği, işletme, inşaat mühendisliği, ekonomi bölümleri var. Beğen beğendiğini, seç istediğini. Bastır parayı, çocuğun Almanya'da mühendis olsun.

İŞÇİLERİMİZ İLK GREVİ YAPTI

Yıllık izinden geç dönen Türk işçilerinin işe alınmaması üzerine Köln şehrindeki Ford Fabrikası işçileri direnişe geçmişler ve arkadaşlarının işe alınmalarını istemişlerdir. 30 bin işçinin çalıştığı Ford Fabrikasında Türk işçilerinin başlattığı direnişe Ford Fabrikasında çalışan İtalyan, Yunan, Yugoslav ve Alman işçileri de katılmışlardır.

İŞVEREN-POLİS OYUNU

30 bin işçinin grevini kırmak için işverenler Alman polisiyle ortaklaşa olarak plan hazırlamışlardır. İşçi olmayan bir takım kişiler ustabaşı elbisesi giydirilerek fabrikaya sokuldu. Dışardan sokulan bu kişiler grevci işçilerin üzerine barbarca saldırdılar. Bir çok işçi ağır şekilde yaralandı. Bunu fırsat bilen, Alman polisi fabrikaya saldırmakta gecikmedi.

Günaydın Gazetesinin yaptığı röportajda, olayları bir işçimiz şöyle açıklıyor: «İzinden geç dönen bazı arkadaşlarımızın işten çıkartılması üzerine direnişe geçtik. Alman işçiler de bize katıldı. İş hızının azaltılması saat başına bir mark gibi zam isteklerinde bulduk. Son gün işveren 280 mark vereceğini ancak işbasına dönülmesini şart koşmasından araya anlaşmazlık girdi. Alman işçiler yeniden çalışmaya başlamak istediler. Alman işçiler fabrikadan dışarı çıkmak isteyince Türkler bırakmadılar. Dışarda polis bir

olay olsun da içeri gireyim diye gözümüzün içine bakıyordu. Sabah yağmur yağınca ıslanmak için guruplar halinde fabrikanın bölümlerine dağıldık. Birden aramızda «Meister» dediğimiz ustabaşı önlükleri giymiş tanımadığımız Almanların çoğaldığını gördük. 5-10 yıldır Ford'da çalışanların dahi tanımadığı bu kişilerin nereden çıktığını düşünürken birden önlüklerinin altında sakladıkları demir çubukları çıkararak üzerimize saldırdılar. Ortalık bir anda savaş meydanına döndü. Bunun üzerine kapıda bekleyen Alman polisi sanki içerdekilerle sözleşmiş gibi «Olay çıktı» diyerek fabrikaya daldı.

SUÇLU KİM?

● Bu olay karşısında Çalış-

ma Bakanı A. Naili Erdem İzmir'de ön seçimlerle uğraşırken hemen bir demeç verip suçu solculara yükleyiverdi. Bizce bu davranış büyük bir sorumsuzluktur.

Yurt dışında çalışan işçilerimiz ellerinde dönüş biletleri olduğu halde günlerce hava alanlarında uçak beklemek zorunda bırakılmaktadırlar. «Taşlıtarla - Beyazıt» arasında çalışan minibüsler gibi Almanya - Türkiye arasında çalıştırılan korsan hava şirketleri neden denetlenmemektedir?

Bizce asıl suçlu işsizliğe çare bulmayan işçilerimizin el kollarında sürünmesine gık demeyip kendi çıkarlarını sürdürmeye bakanlardır.

Alman polisi ve Türk işçileri

TEKSİF'İN TELÂŞI

Bu derginin uzun yıllardır sabırla izlediği bir yayın yöntemi vardır. Bir-iki kez değindik bu yöntem, birkaç sözle yineleyeceğiz. Bu dergi dedikoduyla, işçiye dönük olmayan sendikal konularla sayfalar doldurmuştur. İşçi sınıfının, tüm emekçilerin aydınlık yarınlarına, sömürünün kökünün kazındığı insanca bir düzen içinde yaşama kavuşması için yayın yoluyla ona gerçekleri göstermek, kavratmak için çaba göstermiştir, çaba gösterecektir. Bu çaba işçi kardeşlerimizin, aydın çevrelerin bize ilettikleri görüşlerinden öğrendiğimize göre boşa gitmemiş, sendika kavramının özüne uygun devrimci bir yayın - eksikliklerine karşın - yapılabilmıştır. Bundan sonra da, aynı ilke ve inanca içinde daha da artan çabayla sürdüreceğiz yayınımızı.

Tekstil Sendikası kurulduğundan bu yana, sendikacılığın ekmeği kapısı haline getirmiş bazı sendikacılar, aslında işçinin malı olan Teksif'i bir çiftlik kâhyası anlayışı içinde kullanmışlar, çıkarlarının sallantıda olduğunu gördükçe de Tekstil'e ve yöneticilerine türlü iftira, tertip hevesleri içinde saldırmışlardır. Daha da ileri giderek işçinin parasını iftira ve tertipleri için Teksif'in kasasından alıp, çar-çur etmişler, ne varki ekmeğinin bunalımı ve yürütülen faşist sendikacılık nedeniyle, üyeleri işçiler gerekli hesabı soramamışlardır. Sermayeleri palavra olan bu adamcağızlar Tekstil'in yöneticilerine suç isnadında bulunmuşlar, hukuk ve ceza davası açtırmışlar, binlerce lira harcıyarak broşürler, kitaplar yayınlamışlardır. Çok önceleri dergimizde yer alan

faaliyet raporlarımızda belgelenen bu eylemlerin ayrıntılarına burada girmeyeceğiz. Ne varki açtıkları hukuk davasını kaybeden ve sendika kesesinden binlerce lira avukatlık ücreti, mahkeme masrafı ödeyen Teksif'in bir kısım hovarda yöneticileri kaybettikleri bu dava için avukatlıklarını yapan İstanbul Barosu'nda kayıtlı mason Kerim Tevfik Alyot'a kaç para ödediklerini açıklayabilirler mi? 1965 yılında kanunsuz kongreyle Tekstil yöneticilerini ihraç etmişler, ihracın haksızlığı, kongrenin kanunsuzluğu mahkeme kararıyla suratlarına tokat gibi çarpılmamış mıdır? Ceza davasından umut bekleyen bu sözde sendikacılar Tekstil yöneticileri hakkında üç celsede beraat kararı veren İstanbul Asliye 9. Hukuk Mahkemesi'nin kararını ne de cabuk unuttular...

İşçinin parasını çar-çur edip, patronların dümen suyunda sendikacılık yaparak sendikacılığı yozlaştıranlara söyleyeceğimiz bir-iki sözümüz var:

1 — Tekstil'in bir dünya görüşü var sendikal kavrama ilişkin olarak. Biz diyoruz ki, salt iki yılda bir yapılacak toplu iş sözleşmeleriyle işçi sınıfı insanca yaşama kavuşamaz. İşçi sınıfı politikaya girerek, ülke yönetiminde ağırlık koyarak gerçek kurtuluşa kavuşabilir. Biz üyesi buldukları Türk-İş'in «partilerüstü sendikacılık» ilkesinin bir yutturmaca olduğunu ilk kez ileri sürenlerdeniz. Çünkü bu anlayış, patronların anlayışdır, bu anlayışla sendikacılık olsa-olsa sarı sendikacılıktır. Nitekim bugün bile Teksif aynı yutturmacayı savunmaktadır. Üstüne üstlük, pat-

ronların, parayı sömürmek için oluşturduğu Adana'da letvekili Yılmaz Teksif'tir. Bir pa mürünün ke yutturmayanın nasıl ke daha iyi ör müdür? Üç li (!) geçir kalesi olan na'dan yo den, teped tur. Yokla kü bilinçli tisi'nin p bilir, oramaz gibi da...

2 — k ki, Şevket Yılmaz'la eden Teksif'in işçiye bakışı patron gibidir. Patronların partisinde yer alan bir genel başkan onlarla bütünleşmiş olduğundan, işçi adına yutturmacadan öte söyleyecek tutarlı ibir sözü yoktur. Bu, gün gibi aşikârdır. Devekuşu gibi başı kuma gömüp, popoyu dışarıda bırakanlar yutturdıklarını sanırlar.

3 — Sıkıyönetim süresince Adana'da Tekstil şube açmasını diye el-etek öpenler, işçi kıyımına girenler Adana'lı işçi kardeşlerimizce bilinmektedir. Üstelik konuyu sağır sultan bile duydu. Ama Teksif bu, sermayesi yalandır, sermayesi yutturmacadır.

4 — Son toplu iş sözleşmesinde genel merkezleriyle İstanbul Şubeleri arasındaki çekişmenin özünü birbirlerinden bulsun diyerek açıklamadık. Asgari ücretlerin yürürlük tarihini

ar-
ağunu
ket Yil-
mamıştır

dikkate almadan işçiye kazık atanlar, bizim pazarlık gücümüzü kıranların verdikleri açık üzerine Ankara'da keyif çatan Şevket Yılmaz ve ekibi olmuştur.

5 — Son zamana kadar iftihar ettikleri Topkapı Şube Başkanları Abdullah Aslım hâlen Rafael Tezartes adlı patrona ait olan fabrikada yüksek maaşla müdürdür. Daha müdür olur olmaz da Tekstil'in üyelerini atarak işçinin ekmeğiyle oynamış, işçilerin tazminatları Mahkeme kararıyla alınmış, müdür Abdullah Aslım ve patronu hakkında Eyüp Asliye Ceza Mahkemesinde dava açtırılmıştır. Mahkeme kararı diye övünenlere isterlerse bu kararları postalayalım. Bu saydığımız örnekleri çoğaltabiliriz, ama kâğıda, mürekkebe yazık.

Tekstil'le başa çıkamayınca, işçiyi çıkarıran bir sendika bugün Adana'daki işçi kardeşlerimizi uyutmak ve kandırmak için veryansın yayın yapmaktadır. Daha dün, Gaziantep'de bulunan Ali Güner işyerindeki Tekstil'in başarıyla yürüttüğü grevi hiç utanmadan Teksif'in grevi diye dergilerinde yayınlamışlardır. Yazmaktan aciz olanlar dergimizde yayınladığımız kendilerini anlatan hikâyelerimize kadar çalmışlardır. Onların aczini, onların sermaye savunuculuğunu işçi kardeşlerimiz öğrendiğindendir ki, telâşa düşmüşler, veryansın palavradan umut beklemektedirler.

Tekstil kervanı, devrimci inancı içinde yurt çapında yürümektedir. Söz bilindiğinden, yinelemiyoruz; onlar palavra sıklarlar, bu kervan yürür. Ak mı, kara mı gelecek günlerde daha iyi anlaşılacaktır. Devrimci yapımız bizi palavraya kulak astırmayacak kadar inançla yolumuzda yürütmektedir.

Adana Şubemizden

Güney Bölgesi Merkez Şubelerimiz.

Bu ayın başında Adana şubemizi ve çalışmalarını denetlemek üzere Genel Başkan Rıza Güven Adana'ya gitmiş ve bir süre kalmıştır. Genel Başkan izlenimlerini kendi kaleminden dergimizdeki köşesinde anlatmaktadır.

Yüzlerce çırcır işçisinin Bölge Çalışma Müdürlüğüne haklarını aramak için gitmeleri Adliyede ilgili yargıca topluca başvurmaları Teksif'i telâşlandırmış ve kamu oyunun geniş ölçüde dikkatini çekmiştir. Aşağıda Genel Başkanın Adana'ya gidişiyle ilgili fotoğrafları yayımlıyoruz.

Haksızlığa uğrayan Adana'lı tekstil işçilerinden bir grup.

Genel Başkanımız Rıza Güven çileli tekstil işçilerinin dertlerini dinliyor.

YETKİYİ İŞÇİ REFERANDUM İLE VERİR

Sendikamız, yıllardan beri 275 Sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Yasası'ndaki Toplu İş Sözleşmesi yetkisinin kazanılmasına ilişkin usulün, işçinin sendika seçme özgürlüğünü kısıtladığını belgeleyerek bu konuda en geçerli yolun REFERANDUM, yani işçinin oyu-na başvurma olduğunu savunmuştur. Türkiye'de fabrika işgallerinin asıl nedenini yasal boşluklardan yararlanarak yetki almaya kalkan sarı sendikaların yarattığını yıllarca önce Sendikamız ileri sürmüştü ve bunları kanıtlamıştır. Ne var ki bir yandan sermayenin açık temsilcisi olan siyasi iktidar, diğer yandan patronların dümen suyundaki sendikacılığı savunan Türk-İş Konfederasyonu Referandumun karşısına çık-

mışlar, 275 Sayılı Yasa'nın değişimine direnmişlerdir.

Toplu iş sözleşmesi yetkisi konusunda yeni bir rezaleti aşağıda belgelemekteyiz. Sendikaların nasıl yetki kazandığını ve işçinin sendika seçme özgürlüğünün nasıl kısıtlandığının taze bir örneğidir bu.

Hikâye şöyle:

Sendikamız Eyüp Alibeyköy'de kurulu bulunan Boyasan Tekstil Boya ve Apre Sanayii A.Ş. işyerinde çalışan işçiler için toplu iş sözleşmesi yetkisine ilişkin çağrıda bulunmuş, aynı işyerinde karşı sendika TEKSİF'de yetki istemiştir. Bunun üzerine konu Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne incelenmek üzere iletilmiş ve Bölge Çalışma Müdürlüğü sütunlarımızda gördüğünüz 10.8.1973 tarih, 973/

1031-1032 sayılı kararıyla Sendikamızı yetkili kılmıştır. Verilen karara göre işyerinde çalışan işçilerden (72) fanesi Sendikamızın, (66) sı ise Teksif Sendikası'nın üyesidir.

Bu karara karşı İstanbul 2. İş Mahkemesi görevli bulunmadığı halde 18.8.1973 tarihinde Teksif Sendikası'nın itirazını gözönünde tutarak inceleme yapmış ve gerekçe göstermeden Teksif'in (10) üye fişinin sayımda değerlendirilmediği iddiasıyla Bölge Kararını bozmuştur. Buraya kadar bir anlamda Mahkemenin görevsizliği dışında yapılan incelemede büyük bir yolsuzluk ilk bakışta göze çarpmamaktadır. Ancak, işyeri Eyüp'te bulunduğu ve aşağı yukarı bir senedir Eyüp'te İş Mahkemesi kurulu bulunduğundan Teksif'in itirazını İstanbul İş Mahkemesi 5521 Sayılı Yasa'ya göre incelemeye yetkili bulunmadığı gibi 275 Sayılı Yasa'nın 11. maddesine göre de mutlak olarak vazifesi bulunmaktadır. Çünkü 275 Sayılı Yasa'nın 11. maddesi Bölge Çalışma Müdürlüğü'nün kararına karşı itirazın «Mahalli Mahkemeye» yapılacağını kesin olarak düzenlemiştir. Olayımızda «Mahalli Mahkeme» Eyüp İş Mahkemesi bulunduğu halde İstanbul İş Mahkemesi'nin konuyu incelemesi anlaşılabilir.

Hikâyemizin devamı daha da ilginçtir. İstanbul İş Mahkemesi'nin bozma kararına göre inceleme yapmak zorunda olan Bölge Çalışma Müdürlüğü, 28. 8. 973 tarihinde verdiği kararında, ilk kararındaki gerekçe-

Karar NO. Yet. 973/1031-1032

TOPLU İŞ SÖZLEŞMESİ YETKİ ARAŞTIRMALIĞI KARARI

İ T İ R A Z E D E N : Boyasan Tekstil Boya ve Apre Sanayii A.Ş.
Kemalettin Cad. NO. 117/A Alibeyköy

BEKLENİLE VE KARŞI TARAF : Teksif Sendikası
Zeytinburnu P.T.T. Üstü Tren İstasyonu Karşısı

BEKLENİLE VE KARŞI TARAF : Tekstil İşçileri Sendikası
Çağaloğlu Bahçelisi Cad. NO. 19/8-9

İ Ş Y E R İ : Boyasan Tekstil Boya ve Apre
Sanayii A.Ş.
Kemalettin Cad. NO. 117/A Alibeyköy

İ N C E L E N E R K O N U S U : Teksif ve Tekstil İşçileri Sendikalarının yukarıda anılan ve adresi aynı işyerindeki üyelerini temsil eden meşhur mahallî işverenliği ile toplu iş sözleşmesi yapmaya yetkilerinin bulunmamasına, evvelce bu konuda Müdürlüğümüzden verilen yetki kararının İstanbul İş Mahkemesi'nin 18.8.1973 tarih ve 973/22 karar sayılı ilânıyla iptal edilmesine, ilânda belirtilen mahallî işverenliklerinde bulunulmuş ve tekrar tetkik ve tebliğinden ibarettir.

İ N C E L E N E R : 1- Teksif Sendikası yukarıda anılan ve adresi aynı işyerindeki üyelerini temsil eden meşhur mahallî işverenliği ile toplu iş sözleşmesi yapmaya karar vermiş ve kayıtları İstanbul'da mütalâ edilmiş, Bizim Anadolu gazetesinin 9.7.1973 tarihli nüshasıyla ilân edilmiştir. Ayrıca Tekstil Sendikası'nda aynı gaye ile karabaki olarak İstanbul'da mütalâ edilmiş Bizim Anadolu gazetesinin 12.7.1973 tarihli nüshasıyla ilân edilmiştir.

Bölge Çalışma Müdürlüğü'nün 10.8.73 tarihli ilk kararı

İŞ KANUNUMUZU TANIYALIM

Madde 1 — Bir hizmet akdine dayanarak herhangi bir işte ücret karşılığı çalışan kişiye işçi, işçi çalıştıran tüzel veya gerçek kişiye işveren, işin yapıldığı yere işyeri denir.

YUKARIDA OKUDUĞULUZ MADDEYİ RESİMLERLE ÖĞRENMEYE ÇALIŞALIM:

İŞÇİ KİME DERLER? İŞÇİ, KÖLE DEĞİLDİR.

İŞÇİ KİME DERLER? İŞÇİ MAKİNE DEĞİLDİR.

İŞÇİ KİME DERLER? İŞÇİ, PATRONUN KEYFİNE GÖRE ÜCRET ALAN KİŞİ DEĞİLDİR.

İŞÇİ KİME DERLER?

PATRON BİRİNCİ SINIF, İŞÇİ İKİNCİ SINIF VATANDAŞ DEĞİLDİR.

İŞÇİ KİME DERLER?

İŞÇİ, TOPLUMDA HER TÜRLÜ DEĞERİ EMEĞİ İLE YARATAN, İNSANCA YAŞAMAYA YARAŞIR, KİŞİLİĞİNE SAYGI GÖRME HAKKI OLAN, TÜM VATANDAŞLAR GİBİ ANAYASA GARANTİSİ ALTINDA BULUNAN KİŞİDİR.

İŞ YASASINA GÖRE DE,

— EMEĞİ KARŞILIĞINDA ÜCRETİNİ TAM VE ZAMANINDA ALMALIDIR.

— KEYFİ İŞLEM GÖRMEMELİ HORLANMAMALIDIR.

— SENDİKA SEÇME VE TOPLU SÖZLEŞME HAKKI BULUNMALIDIR.

— SAĞLIK, İŞ EMNİYETİ VE YAŞLILIK GARANTİSİ İÇİNDE OLMALIDIR.

İŞÇİ HABERLERİ

MADEN-İŞ SENDİKASINA BAĞLI 4100 İŞÇİ EREĞLİ DEMİR-ÇELİK FABRİKASINDA GREV YAPIYOR

MADEN-İŞ Sendikası; Ereğli Demir-Çelik Fabrikalarında bir yıl içinde üretimin yüzde 196 artmasına karşılık işçilerin aldığı ücretin satın alma gücü bakımından yüzde 15 azaldığını söylüyor.

1972 yılında 229 MİLYON LİRA KÂR eden Ereğli Demir Çelik Fabrikası işvereni, işçile-

rin 75 milyon lira tutan ücret zammı isteğini kabul etmeyince MADEN-İŞ Sendikası grev kararı almıştır. Yapılan grev oylamasında grev kararına «EVET» diyen işçiler haklarını almak için sonuna kadar direneceklerini açıklamışlardır. Ayrıca işveren Sendikası (MESS) da LOKAVT kararı almıştır.

TÜRK-İŞ BURSA'DA LOKAVTA UĞRAYAN 7000 İŞÇİYE HIÇ YARDIM YAPMAMIŞ.

Petkim-İş Sendikası Başkanı Türk-İş'in son lokavtlarla ilgili tutumunu sert bir dille eleştirmiştir. Mehmet Kılınç yaptığı açıklamada: «Öğrendiğimize göre ne DİSK üyesi olan Erdemir işçilerine ne de Tofaş'ta kendi üyesi olan işçilere tek kuruş yardım yapmamıştır. TÜRK-İŞ blöf balonlarıyla uyutma politikasını sürdürmeye çalışmaktadır.» demiştir.

Bu arada Bursa'dan gelen haberlere göre Metal-İş Sendikasının grev ve lokavt süresi içinde işçilere ödediği 500 liranın geri alınması için üyelere duyuru yapılmıştır.

Basın-İş'te Grev

Ankara'da Türk Tarih Kurumu, T.C. Ziraat Bankası matbaasını da kapsamına alan 8 işyerinde toplu sözleşme görüşmelerinde Basın-İş sendikası ve Bas-San (Basın Sanayii işverenleri sendikası) arasında anlaşma sağlanamadığından grev kararı alınmıştır. İşveren de lokavt kararı almıştır.

5 Eylül 1973 günü başlatılan grev üç işyerini kapsamaktadır. Bu konuda açıklama yapan Basın-İş Sendikası Başkanı Burhan Şahin «Grev kararı almamızın nedeni İşverenler Sendikası başkanı Gökmen İğdemir'dir. Uzlaştırma kurulunun kararlarını biz kabul ettiğimiz halde kabul etmedi ve biz grev kararını bildirmeden lokavt kararını bize tebliğ etti.» demiştir.

Disk'e bağlı Basın-İş Sendikasının yürüteceği grevi yine DİSK'e bağlı tüm sendikalar maddi olarak destekleme kararı almıştır.

**BU
KİTABI
OKUYALIM**

linç

roman

kerim korcan

3. BASKI

Kerim Korcan 1918'de Adapazarı'nın Aktefek Köyünde doğdu. Yoksul bir saat tamircisinin oğlu olduğundan ilkokulun 4. sınıfına kadar ancak okuyabildi. Hayatını marangozluk yaparak kazandı. Siyasal inançları uğruna iki defa tutuklanarak tam 12 yıl hapis yattı.

Yoksulluk ve gadre uğramışlık Korcan'ın yol göstericisi olmuştur. Yaşadığı çileli hayat, fakir halk yığınlarıyla kaynaşmışlığı onları kitaplarının konusu yaptı. Korcan, hapisane köşelerinde geçirdiği 12 yıl sonunda oralarda tanıdığı kişilerin acılarını, sevinçlerini aralarında yaşamış bir kişi olarak dile getirdi.

**Yokuş gördük düzünde
Karanlık gündüzünde
Kedi aslanı boğdu
Neler var şu yeryüzünde**

**Sahibi: Rıza Güven - Yazı İşleri Müdürü: Abdullah Sert - Adres: Babıali Cad. No. 19
D: 7-8 İstanbul Tel: 26 85 90 - Baskı: Karaca Ofset - Düzenleyen: Tekstil Basım Bürosu -
Ayda bir yayınlanır. Ayrıca para ile satılmaz.**

BAŞBAKANDAN İNCİLER...

HALKIN DEĞİL İŞ ÇEVRELERİNİN HİZMETİNDE OLAN NAIM TALU ÇOCUK MU KANDIRIYOR?

Talû: Fiyat artışı durdu

■ Ağustos'ta toplanan esya fiyatları ve İstanbul Ankara seçim endeklerinde hiç artış olmadı...

ANKARA, NİLUVEZ YALCIN bildiriyor
Ticaret Bakanı Naim Talu, bu yılın Ağustos ayında toplanan esya fiyatları genel enflasyonu, gerekse Ankara ve İstanbul içindeki Ankara seçim endeksi ve İstanbul esya fiyatları hakkında 24. Temmuz'da toplanan esya fiyatları ve İstanbul seçim endeklerinde %1, Ankara seçim endeksi ise %0,29 artış göstermiş kaydettim.

24.8.1972

Ticaret Bakanı:
Naim Talu

Talû: Fiyat artışını % 8 de tutmağa çalışıyoruz

■ Başbakan, uzatılması kararını Meclis tarafından onaylanacağı ka-
"Sıkıyönetimin nınsındeyim" dedi...

ANKARA, 23A
Başbakan Naim Talu, 23A
İstanbul seçim endeksi
Ticaret Bakanlığı'nda
Başbakan Talu, Ankara'da
Ticaret Bakanlığı'nda
Başbakan Talu, Ankara'da
Ticaret Bakanlığı'nda
Başbakan Talu, Ankara'da
Ticaret Bakanlığı'nda

16.7.1973

Başbakan:
Naim Talu

**Başbakan Talu
"Fiyat artışı yoktur" dedi**

Başbakan Naim Talu dün saat 11.00'de, Sanayi Odası'nda sanayiciler ve iş adamları ile Türk Ekonomisinin çeşitli konuları ile ilgili bir toplantı yapmış ve son zamanlarda günün konusu haline gelen para darlığı ve fiyat artışları hakkında rakamlar vererek "Bu rakamlarımızda fi-

31.7.1973

Başbakan:
Naim Talu

Gön. Tekstil İşçileri Sendikası
Babıali cad. 19/8

İST.